

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XXVII. — Izdan in razposlan dne 29. julija 1876.

88.

Dopustno pismo od 30. maja 1876,

za lokomotivno železnico od Belskega v Živec.

M i F r a n c J o ž e f P r v i,
po milosti Božji cesar avstrijski;

apostolski kralj ogerski, kralj češki, dalmatinski, hervaški, slavonski, gališki, vladimirski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; véliki vojvoda krakovski, vojvoda lotarinški, saleburški, štirski, koroški, kranjski, bukovinski, gornje-sleški in dolnje-sleški; véliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd. itd.

Ker je izločno privilegirana družba severne železnice cesar-Ferdinandove prosila, da bi se ji dopustilo delati in uživati lokomotivno železnico od Belskega v Živec, vzvidelo Nam se je z ozirom na občno koristnost tega podjetja imenovani železnocestni družbi po postavi o dopuščanji železnice od 14. septembra 1854 (Drž. zak. 238) in na podlogi postave od 12. marcija 1876 (Drž. zak. št. 45) to dopustitev dati takó le:

§. 1.

Dajemo izločno privilegirani družbi severne železnice cesar-Ferdinandove pravico, narediti in rabiti lokomotivno železnico od postaje Belske dozdanje De-diško-Belske železnice do Živca. Nova železnica pojde, — da ne bode treba čelesne postaje, deloma pod Belskim mestom ter pride v Živec v kolodvoru tako postavljenem, da bode stal na črti projektirane proge od Čače v Novi Soć (Sandec).

§. 2.

Cesta sama in nje uredba za vožnjo naj se napravi po črtežih na drobno ustanovljenih, ki jih trgovinsko ministerstvo potrdi.

Kar se tiče sestavitve in predložbe tega projekta, in dotičnih uradnih djanj, bode družbo brez pridržka vezal ukaz trgovinskega ministerstva od 4. februarja 1871 (Drž. zak. št. 8).

Posebno se je koncesijonarjem ob delanji držati tudi zahtevanj, katera pridejo od trgovinskega ministerstva, in zdaj veljavnih občnih stavbenih in policijskih propisov.

Spodnje delo sme se utesniti na eno samo kolejo, vendar bode pri kupovanji zemljišča potrebno površje za drugo kolejo ali precej pridobiti ali vsaj to pridobitev zagotoviti na slučaj potrebe.

Državna uprava ima pravico naložiti družbi, da naredi spodnje delo za drugo kolejo in to kolejo res položi tedaj, ako bode letnega kosmatega dohodka dve leti zaporedoma po več nego 21.500 gl. avstr. v. od kilometra.

Družba ima dolžnost, v tem slučaju, ko bi omenjeno progo od Čače v Novi Soč izdelalo eno ali več drugih železnocestnih podjetij, odstopiti kolodvor podjetju, katero določi vlada, za povračilo stavbenih troškov.

Vendar pa družba ne bode zavezana, kaj prispeti k stavbenim troškom za predružačbe, razširjavne stavbe in prizidbe na Živskem kolodvoru, ki bi jih bilo potreba obema stranema vsled kakega stika.

Glede vkupne porabe omenjenega kolodvora napraviti bode tedaj dogovor, ter položiti pred državno upravo na odobrenje, oziroma, ko bi se domenitev z lepa ne naredila, obrniti se bode na trgovinsko ministerstvo, da ono razloči, kako bodi.

Uveti za vzajemno rabo vozov sè strani podjetij železnic stikajočih se v Živeci nikakor ne bodo težavniši od teh, ki vsakrat veljajo med severno železnico slovočo po cesarji Ferdinandu in drugimi z njo staknjenimi železnicami.

Družba ima dolžnost, dopuščati, da zvezne železnice, ki bi jih naredila rudarska in obrtniška podjetja poleg dopuščene proge za dovoz svojih pridelkov do železnice, sè stikom z dotičnimi kolodvori va-njo vhajajo po načinu za železnocestno službo najmanj težavnem in za povračilo troškov, kar jih pride, ter sploh po moči prizadevati si za napravo takih krilnih železnic, in pa glede uvetov za vhod takih krilnih železnic podvreči se določilu trgovinskega ministerstva.

§. 3.

Družba je dolžna, delo železnice v §. 1 imenovane v šestih mesecih od današnjega dneva začeti in v poltretjem letu od iste dobe počenši dokončati ter delano železnico občni službi izročiti, kakor tudi službo to ves čas koncesije vzdržavati.

§. 4.

Da izdela dopuščeno železnico, priteza se družbi pravica razlastitve (razvojitve) po določilih dotičnih postavnih propisov.

Ista pravica se ji dodeli tudi zastran tistih krilnih železnic, ki bi se imele narediti do posameznih obrtniških zavodov, in o katerih bi državna uprava spoznala, da jih je v javnem interesu napraviti.

Družba je dolžna, kar se dá, in kolikor ji je moči pospešiti zemljiško-knjižni odpis zemljišč pridobljenih za železnico, oziroma naredbe potrebne za zvršitev postave od 19. maja 1874 (Drž. zak. št. 70) zarad železniško-knjižne zagotovitve dotičnih pravnih razmerov, ter skrbeti za to, da se kar je najhitreje mogoče zemljišča, kakor se mora zgoditi pred knjižno ugotovitvijo, dokončno razmerijo in računi do dobrega doženó.

§. 5.

Družbi se je ob delu in krétanji dopuščene ceste držati tega, kar ustanavlja to dopustno pismo, ter tudi tega, kar velevalo semkaj meréči zakoni in ukazi (zlasti železnocestni dopustni zakon od 14. septembra 1854 in železnocestni krétni red od 16. novembra 1851 in pa pravilnik o dajanji znamenj od 16. junija 1872, Drž. zak. št. 80) in po zakonih in ukazih, kateri se morebiti pozneje dadó.

§. 6.

Kar se tiče brezplačilne vožnje službeno potujočih državnih uradnikov, postavljenecv in služabnikov, kakor tudi gledé dolžnih oprav za pošto in državni telegraf, bodo za tu dopuščeno železnico veljala dotična določila dopustnega pisma za moravsko-sleško severno železnico od 6. maja 1867, (Drž. zak. št. 82, §§. 12, 14 in 15.)

§. 7.

Maksimalna tarifa za vožnjo ljudi po železnici v §. 1 imenovani ustanavlja se tako, namreč;

		na osebo in kilometer			
za	I. razred	5·0	kr.	avstrijske	veljave v srebru,
„	II. „	3·5	„	„	„
„	III. „	2·5	„	„	„

Pri brzovlakih smejo se te tarife povišati za 20 odstotkov, s tem uvetom, da bodo ti vlaki, poprek računéč, (z vštetim postankom na postajah vred) tekli ondod, kjer ni klancev za 15 pro mille in večjih, najmanj s hitrostjo od 36 kilometrov, a ondod, kodar je takih klancev od 15 pro mille do 25 pro mille eksklusivno, najmanj s hitrino od 24 kilometrov.

Po takih kosih, kadar se železnica še močneje vzdiguje, določi trgovinsko ministerstvo, s katero hitrostjo naj tekó brzovlaki.

Gledé meševitih vlakov naj se zgornje tarife ponižajo za 20 od sto. Ali trgovinski minister ima oblast, to znižbo pri progah, po katerih se vozijo samo meševiti vlaki, po meri občenja in drugih odnošajev dotičnega podjetja preklicati.

Ako bi se pokazala potreba, tarifo še bolj znižati, ima družba dolžnost, po nálogu trgovinskega ministra na kosih, katere on pové, vvesti IV. razred (voz za stoječe) s tarifo od 1·5 krajcarja avstrijske veljave v srebru na osebo in kilometer.

Tarifni postavki moravsko-sleške severne železnice za prtljago in za odpravo vóz in živih živali v zvezi z vožnjo ljudi in takó tudi vsa tarifna določila moravsko-sleške severne železnice za odpravo ljudi in njihove robe ali prtljage, po tem vóz in živih živali z vlaki za ljudi, naj veljajo tudi na železnici od Belskega v Živec dotlé, dokler trgovinski minister, zaslišavši železnocestno podjetje, teh tarif in dotičnih določil drugače ne uravná.

§. 8.

Za prevažanje blaga po koncesijonirani železnici naj veljá naslednja maksimalna tarifa, namreč:

na bečvo (tono) in kilometer v krajcarjih avstr. velj. v srebru:

A. Brzovozno blago.

1. Za navadno brzovozno blago 16 kr.
2. Za tako blago s ponižano voznino, kakor je: mleko in izdelki iz mleka, zelenje, frišno meso, kruh i.t.d. polovica zgornjega postavka.

B. Nakladno blago.

1. Blago v posameznih kosih.

Razred I, kakor: zdravila in dišavno blago, kolonialno blagó, bukve, galanterijsko, bronasto in lično drobno blago, rokotvorine, svilenina, krznarsko blago, kože, tabakovi izdelki i.t.d. 6·5 kr.

Razred II, kakor: navadna bombaževina in prtenina, barvarska zelišča, droži, navadna lesenina, sveče in milo, papir, frišno sadje (ovočje), cukar i.t.d. . 5·5 kr.,

za „razprečeno blago“, namreč: perje za pernice, ne stiskani hmelj, živa drevesca, sitarsko blago i.t.d. računi se poldruga pristojbina razreda I.

2. Naloženi vozovi.

Razred A, kakor: žito, sočivje, oljnato semenje, mlinarski pridelki, slad, sol, železo in jeklo (v drogih, šibicah, ploščah), železnocestne šine, vino, ol ali pivo, žganje, spirit in kis ali ocet, rajž, sirovi cukar, sirovi tabak i.t.d. 5·0 kr.

Razred B, kakor: les (ne daljši od enega voza), krompir, umeteljni gnoj, guano, koščena moka, kosti, spodij, apno, cement i.t.d. 4·0 kr.

Razred C, kakor: drva, rude, sirovo železo in železni drobir, opeka za zid in streho (korci), skril, pesek, kamenje, prst (navadna, tudi ilovica), led in sneg, navadni groj, rogovi in parklji, pepel, repa za cukar i.t.d. 3·5 kr.

Za kopano oglje in koaks ne smejo postavki presegati 2·5 kr. ter naj se, če je treba, ustanové s posebnimi tarifami.

Po potrebnosti smejo se z odobrenjem trgovinskega ministra tudi za druge na ti železnici važne reči postaviti posebne tarife s ponižanimi postavki.

Razredba blagá in vsa stranska določila, tičočá se vožnje nakladnega blaga, podvržena so odobrenju trgovinskega ministra.

Postranske pristojbine naj bodo enakšne tistim, katere veljajo na moravsko-sleški severni železnici, dokler se po trgovinskem ministru drugače ne ukrenejo.

§. 9.

Po takih kosih, kjer se železnica vzdiguje po 15 pro mille in več, sme se računu voznine za ljudi in blago poldruga dolgot dotičnih močnih klancev in padov za podlogo vzeti.

§. 10.

V prehodni vožnji pobira se za progo od Živca v Belsko ali vice versa samo polovica pristojbine za manipulacijo.

Za blago, katero z železnic za Belsko-Zivsko železnico z gledjo iz Novega Soča pride na katero postajo cesar-Ferdinandove severne železnice in železnic z njo staknjenih z gledjo v Bogumin in dalje ali vice versa, ne smejo glede vseh kosov od Živca veljati nadležnejša določila niti pobirati se večje skupne pristojbine ali deleži, nego jih kdaj cesar-Ferdinandova severna železnica za enakšne postaje glede svojih kosov od Krakova dodeljuje po odbitku stanovitne (trdne) vsote od 70 krajcarjev avstr. velj. v bankovcih na bečvo (1000 kilogramov).

§. 11.

V slučaju nadloge in nenavadne dragine živeža za ljudi in domačo živino po deželah avstro-ogerske monarhije zastopanih v državnem zboru ima trgovinski minister pravico, po potrebnosti voznino za živež ponižati, vendar ne izpod vsote, ki velja za najnižje tarificirano blago po dotični železnici.

Isto določilo velja, če se dopusti vzajemnost, tudi za slučaj kake nadloge ali potrebe po deželah ogerske krone.

§. 12.

Vojake je voziti po znižani tarifi in to po določilih na to stran, in glede olajšil idočih potujočim vojakom veljavnih po ostalih progah severne železnice slovoče po cesarji Ferdinandu, sosebno po dogovoru sklenjenem med državnim vojnim ministerstvom in ravnateljstvom cesar-Ferdinandove severne železnice dne 18. junija 1868.

Ako bi se vendar kdaj z vsemi avstrijskimi železnicami ali z večino njih o prevažanju vojakov dogovorila določila državi ugodnejša, naj dobodo veljavo tudi kar se tiče tu dopuščene železnice.

Ta določila obsejajo tudi deželno brambo obeh državnih polovic, tirolske deželne strelce, ne samo kadar potujejo ob državnem trošku, nego tudi pri službenem potovanji ob svojem trošku k vajam in priglednim zborom, po tem vojaško stražno krdelo c. kr. civilnih sodišč Dunajskih, c. kr. žandarstvo ter po vojaški osnovano finančno in varnostno stražo.

Družba je dolžna, pristati na dogovor, med avstrijskimi železnocestnimi družbami ukrenjen o nabavi in imetji opravnih reči za vojaške transporte in o

vzajemnem pripomaganji z vozili ob večjih vojaških transportih, po tem na organska določila in na službeni propis o bojnih železnocestnih oddelkih, potem na dodatni dogovor obveljavši 1. junija 1871, o transportu takih bolnikov in ranjenec, katere je ležeče prevažati o trošku vojaške blagajnice.

Tako je tudi dolžna pristati na dogovor, katerega je sè železnocestnimi družbami ukreniti o vzajemnem pripomaganji z osebjem ob velikih vojaških transportih, in na propis o vojaškem transportu po železnicah.

Družba, kolikor se to tiče železnice v §. 1 omenjene, udaje se določilom postave od 19. aprila 1872, (Drž. zak. št. 60), izdane v zvršbo §^a 38 vojne postave od 5. decembra 1868, (Drž. zak. št. 151).

V tem paragrafu obsežena določila o prevažanju vojakov in druga olajšila popolnoma veljajo tudi za Transporte potrebne na korist državnim konjerejskim zavodom in njih spremstvu.

§. 13.

Družbi se priteza pravica, v nabavo potrebnih denarjev izdati predstvene obligacije slovoče na prinesitelja ali na določna imena, katere se na avstrijskih borsah smejo prodajati in uradno notirati.

Dotični obrazci, in razdolžni črtež položiti je, predno se izdadó obligacije, pred državno upravo na odobrenje.

§. 14.

Tu dopuščeni železnici dodeljuje država naslednja olajšila:

1. Oprostitev od štempljev in pristojbin za vse pogodbe, vloge in druge listine v nabavo kapitala, in za delo ter opravo železnice do časa, ko se začne vožnja;

2. oprostitev od štempljev in pristojbin za prvo izdatbo predstvenih obligacij in od presnemščine, kar se je nabere o nakupu zemljišča;

3. oprostitev od pridobnine in dohodkarine, od plačevanja štempeljskih pristojbin kuponom gori omenjenih predstvenih obligacij, in tako tudi od vsakega davka, kateri bi se utegnil vvesti s prihodnjimi postavami, na pet in dvajset let od dne dane koncesije računeč.

Da bode moči skupni gospodarstveni račun za progo Belsko-Živec in stacije proge severne železnice slovoče po cesarji Ferdinandu pisati, sme se davkovni dohodek kosa Belsko-Živec za ves čas, dokler trpi prostost davka, vzeti z letno povprečnino od osemdeset tisoč goldinarjev avstr. veljave.

§. 15.

Doba koncesije postavlja se na devetdeset let, računeč od 6. maja 1876 in koncesija ugasne, ko izteče ta čas.

A državna uprava sme izreči, da je koncesija ugasnila, ako se ne dostanejo dolžnosti v §. 3 ustanovljene gledé začetka in dovršitve dela, po tem gledé odprtja in vzdrževanja službe ter bi se prestop roka ne mogel opravičiti v zmislu §^a 11 lit. b) postave o dopuščanju železnic.

§. 16.

Državna uprava si pridržuje pravico, vsak čas prekupiti to dopuščeno železnico pod določili za moravsko-sleško severno železnico veljavnimi in počenski od roka, ki je postavljen za to progo.

§. 17.

Državni upravi je pridržana dalje pravica, če bi se vkljub izrečenemu svārilu po večkrat dolžnosti naložene v koncesijnem pismu ali v postavah prelomile ali zanemarile, poprijeti se proti temu postavam primernih naredeb in po okolnostih še predno izteče čas koncesije, izreči, da je koncesija ngasnila.

Resnobno opominjaje vsacega, naj ne dela zoper to, kar ustanovljuje ta koncesija, in dopuščaje družbi pravico, zastran izkazne škode pred Našimi sodišči tirjati odškodbo, dajemo vsem gosposkam, katerih se tiče, trdno povelje, naj ostro in skrbno čujejo nad to dopustnico in vsem tem, kar se v nji ustanovljuje.

V dokaz tega izdajemo to pismo, zapečateno z Našim večjim pečatom, v Našem cesarstvu glavnem in prestolnem mestu Dunaju, tridesetega dne meseca maja, v letu po odrešenju tisoč osem sto sedemdesetšestem, Našega cesarjevanja dvajsetosmem.

Franc Jožef s. r.

Auersperg s. r.

Chlumecky s. r.

Pretis s. r.

89.

Ukaz pravosodnega ministerstva od 17. julija 1876.

da se občina Mirošoviška odkazuje pod okoliš Ričanskega okrajnega sodišča na Českem.

Na podlogi postave od 11. junija 1868 (Drž. zak. št. 59) odločuje se občina Mirošoviška iz okoliša okrajnega sodišča v Kostelci nad Črnimi lesi ter odkazuje v okoliš Ričanskega okrajnega sodišča.

Ta ukaz pride v moč 1. oktobra 1876.

Glaser s. r.

Вопрос о предоставлении права на получение
гражданства для лиц, родившихся в России,
но не имеющих гражданства, является предметом
законодательного регулирования. В настоящее
время в России действует закон, который
предусматривает, что лица, родившиеся в
России, но не имеющие гражданства, могут
получить гражданство, если они соответствуют
определенным требованиям. Эти требования
включают в себя, в частности, наличие
определенного периода времени, в течение
которого лицо должно находиться в России,
а также наличие определенных оснований для
получения гражданства. В настоящее время
этот вопрос является предметом обсуждения
в законодательных органах власти.

Вопрос о предоставлении права на получение
гражданства для лиц, родившихся в России,
но не имеющих гражданства, является предметом
законодательного регулирования. В настоящее
время в России действует закон, который
предусматривает, что лица, родившиеся в
России, но не имеющие гражданства, могут
получить гражданство, если они соответствуют
определенным требованиям. Эти требования
включают в себя, в частности, наличие
определенного периода времени, в течение
которого лицо должно находиться в России,
а также наличие определенных оснований для
получения гражданства. В настоящее время
этот вопрос является предметом обсуждения
в законодательных органах власти.

Вопрос о предоставлении права на получение
гражданства для лиц, родившихся в России,
но не имеющих гражданства, является предметом
законодательного регулирования. В настоящее
время в России действует закон, который
предусматривает, что лица, родившиеся в
России, но не имеющие гражданства, могут
получить гражданство, если они соответствуют
определенным требованиям. Эти требования
включают в себя, в частности, наличие
определенного периода времени, в течение
которого лицо должно находиться в России,
а также наличие определенных оснований для
получения гражданства. В настоящее время
этот вопрос является предметом обсуждения
в законодательных органах власти.